

* Μελέτα την Γραφήν, αναγνώστα σπούδασον ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὴν καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι ὄχι μόνον θέλεις εὐρύνει τὰ ὄρια τῶν γνώσεών σου ἐξ αὐτῆς, ἀλλὰ, καὶ τὸ σπουδαιότερον, θέλεις ζῆσθαι καὶ στερεώθει τὰς θρησκευτικὰς σου πεποιθήσεις· θέλεις ἐλευθερώσει τὸ πνεῦμα σου ἀπὸ πολλῶν καὶ λυπηρῶν διττυγμῶν καὶ φόβων, εἰ ὅποιοι δυσχεραίνουν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς σου· θέλεις τέλος συντελέσει καὶ σύ εἰς τὴν ἐξαικλούθησιν καὶ ἐπαύξησιν τῆς εὐλαβείας καὶ τοῦ ἀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἀντ' Αὐτοῦ, ἀντὶ εὐχόων καὶ φωτογραφίας Αὐτοῦ ἀναμνηστικῆς πρὸς ἡμᾶς.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΦΗΤΕΥΣΕΝ ΩΣ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τρανωτάτη ἐπίσης ἀπόδειξις τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ εἶναι καὶ ἡ μέγχι κεραίας ἐκπλήρωσις τῶν σαφῶς, λεπτομερῶς καὶ Θεϊκῶς ἐξενεχθεισῶν προφητειῶν Του. Πᾶς ἄνθρωπος φράσει ἀδυνατεῖ νὰ γνωρίσῃ καὶ διη ἀφ' ἑαυτοῦ μέλλον ὅπερ καλύπτει πέπλος ἀγνοίας. Ἐπειδὴ τὰ ἴδια αἴσια παράγουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ἐπὶ τῇ βίβσει ὀρισμένων προϋποθέσεων, διὰ καταλλήλων συνδυασμῶν, καὶ συλλογισμῶν, καὶ ἐπὶ προηγουμένων παρομοίων γεγονότων στηριζόμενοι οἱ ἄνθρωποι, προλέγουσιν ἐν μέρει τὰ μέλλοντα καὶ ἔστιν ὅτε ἐπιτυγχάνουσιν εἰς τὰς προβλέψεις των. Ἀλλὰ περιλαμβάνονται εἰς τὸν κύκλον τῶν τοιούτων προβλέψεων καὶ εἰκασιῶν αἱ προφητεῖαι τοῦ Χριστοῦ; Ἄς ἴδωμεν. Εἶναι πρόβλεψις ἀνθρωπίνη τὸ νὰ λέγῃ π.χ. ὁ Χριστὸς ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ σταυρωθῇ καθ' ἣν ἀκριβῶς ἐποχὴν ἐν θριάμβῳ τὸν ὑποδέχονται ἑκατομμύρια λαοῦ ὡς Μεσσίαν, ἔτοιμα ὄντα νὰ τὸν ἀνακηρύξουν Βασιλεῖα; Καὶ ἂν διέβλεπεν ὅτι τὸ μῖσος τῶν Φαρισαίων θὰ τοὺς ὠδήγει μέγχι τοῦ νὰ τὸν θανατώσουν λογικῶς, δὲν ἔπρεπε νὰ υποθέσῃ δολοφονίαν; Πῶς προέβλεπε θάνατον Σταυρικὸν ἀπαγορευόμενον ὑπὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου; Τὸ πολὺ δὲν ἔπρεπε νὰ εἰκάσῃ τὸν νόμιμον διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον, ἐφ' ὅσον μόνον οἱ κακοῦργοι ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας ἐστάρουντο; Μὰ εἶναι λογικῶς δυνατόν νὰ προσείη τις ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ἐνδεχόμενα μαρτύριά του, ὡς τὰ προσείδεν ὁ Χριστός; Εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι ἀνθρωπίνη πρόβλεψις, ἡ μετὰ τριήμερον τα-

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΔΥΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ μεγάλου θριάμβου τοῦ Θεοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, δύο τῶν περιφανεστάτων ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνομιένων τὸ ὑπερφυτικόν (τὰ θαύματα) ἦσαν ὁ Γαλθέρουος Οὐάιστ καὶ ὁ Λόρδος Λύττελτων διακρίνοντες εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην. Οἱ δύο οὗτοι ἐπροτάθησαν ἕκαστος διὰ συγγραμμῶν κατασκευρήσει τοὺς ὑπερφυτικὰς τοῦ ἐν τῇ Ἀγ. Γραφῇ ὑπερφυτικοῦ.

Οἱ δύο οὗτοι ἔκαμιν μίαν συνδιάσκεψιν. Κατ' αὐτὴν συνεζώνησαν ἕκαστος, ἵνα ἐπιτύχωσιν τοῦ σκοποῦ των καταρρήσει προηγουμένης δύο προτύργια τοῦ χριστιανισμοῦ, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Καὶ πρὸς τοὺς ἀνέλκθεν ὁ μὲν Λύττελτων νὰ συγγράψῃ βιβλίον ἀποδεικνύον ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος οὐδέποτε ἐπεστράφη εἰς τὸν χριστιανισμὸν, ὡς ἀναφέρουσιν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ ὅτι ἡ ἀναφερομένη ἐπιστροφή ἦτο μῦθος, ὁ δὲ Οὐάιστ ἀνέλκθε νὰ συγγράψῃ ἕτερον βιβλίον ἀποδεικνύον ὅτι ἡ ἀναφερομένη ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἦτο μῦθος. Κατὰ τὴν δευτέραν συνάντησιν των ὁ Οὐάιστ λέγει εἰς τὸν Λύττελτων:

«**Ὁὐ σὰς ἐπιφορτίσω νὰ μοῦ παράγῃτε σεεὶς τὰ γεγονότα διότι εἰμαι κάπως ἀδαὴς τῆς Βίβλου».**

Εἰς ταῦτα ὁ Λύττελτων ἀπήντησεν ὅτι καὶ αὐτὸς ἦτο κάπως ἀδαὴς τῆς Γραφῆς καὶ ἐδοκίμαζετο ἐπὶ τοῦ Οὐάιστ ἕκαστος τοῦ δῶσθαι τὰ γεγονότα.

Τότε εἶπεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον· **«Ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα εὐλαβικοὶ εἰς τὸ ζήτημά μας, πρέπει τοὺλάχιστον νὰ μελετήσωμεν τὰ τεκμήρια».** Τοῦτο καὶ ἀνέλκθεν νὰ πράξωσι.

Πολυαριθμοὺς σὺνεντεύξεις ἔσχον οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες, καθ' ἕνα χρόνον προητοιμαζόν τὰ συγγραμμὰ των. Κατὰ τινα τῶν συνδιασκέψεων τούτων ὁ Οὐάιστ εἶπεν εἰς τὸν Λύττελτων ὅτι ἐν ᾧ ἐμελέτα τὰ τεκμήρια ἤρχισεν νὰ αἰσθάνηται ὅτι ὑπάρχει τι τὸ ἀληθὲς ἐν αὐτοῖς. Ὁ Λύττελτων ἀπήντησε ὅτι ἔχειρε, διότι ὁμίλησε οὕτω περὶ τοῦ ζητήματος, καθὼς καὶ αὐτὸς εἶχε κάπως κλονισθῆ ἐν ᾧ ἐμελέτα τὴν περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ Παύλου μαρτυρίαν. Τέλος μετὰ τὸ πέρας τῆς συγγραφῆς τῶν βιβλίων, εἰ δύο ἄνδρες συνητήθησαν. Ὁ Οὐάιστ εἶπεν εἰς τὸν Λύττελτων, «Ἐγράψες τὸ βιβλίον σου;» Οὗτος ἀπήντησε καταφατικῶς, προσέθετας ἑμῶς «ἐνῶ,

(Ὁὐάιστ, ἐμελέτων τὴν μαρτυρίαν, καὶ ἐξύγιζον αὐτὴν κατὰ τοὺς παρὰδεδομένους περὶ νομικῆς μαρτυρίας νόμους, κατεπέσθην ὅτι ὁ Παῦλος ἐπεστράφη ὡς περιγράφεται ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων καὶ ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἀληθὴς» ὑπὸ τῆν ἐπιρρῶν δὲ ταύτην συνέγραψα τὸ βιβλίον μου». Τὸ βιβλίον τοῦτο δύναται νὰ τὸ εἴρη τις σήμερον εἰς πρώτης τάξεως βιβλιοθήκας.

«**Καὶ ἐγὼ»** ἀπήντησε ὁ Οὐάιστ, ἐν ᾧ ἐμελέτων τὰ τεκμήρια τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ζυγίζων αὐτὰ κατὰ τοὺς ἀγνωρισμένους νόμους περὶ νομικῆς μαρτυρίας κατεπέσθην ὅτι τῷ ὄντι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὡς ἱστοροῦσι τὰ εὐαγγέλια» συνέγραψα δὲ τὸ βιβλίον ὑπὸ τῆν ὄψιν ταύτην». Καὶ τὸ βιβλίον τοῦτο δύναται νὰ εἴρηθῃ ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ἡμῶν.

(Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ἀγγλου Τορρῦ).